

تحلیلگران می‌گویند ایران معتقد است که می‌تواند منتظر بماند تا ترامپ با مقاومت فزاینده در کنگره و افزایش قیمت بنزین پیش از انتخابات میان دوره‌ای رویرو شود. براساس یک نظرسنجی جدید از مرکز تحقیقات امور عمومی آسوشیتدپرس، تنها ۲۸ درصد از بزرگسالان آمریکایی نحوه مدیریت جنگ ایران توسط ترامپ را تایید می‌کنند که نسبت به ۲۴ درصدماه گذشته کاهش یافته‌است.این کاهش محبوبیت عمومی، همراه باکاهش ذخایر مهمات،توضیح می‌دهد که چرادولت آمریکا برنامه‌هایی را برای «حمله گسترده» به زیرساخت‌های ایران که ترامپ بارها تهدید کرده بود، کنار گذاشته است. به نوشته فایننشیل تایمز، پس از شش ماه جنگ با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، اکنون به نظر می‌رسد ایران می‌تواند ادعا کند که یک مزیت قابل توجه را به دست آورده است: واشنگتن به طور فزاینده‌ای با سرعتی که تهران تعیین می‌کند، می‌جنگد. به نوشته اکوایران، در واقع، در طول دو هفته گذشته، تهران ابتکار عمل را به دست گرفته و حملات پیشگیرانه‌ای را برای خسته کردن ایالات متحده و ترساندن متحدان عربش برای پذیرش کنترل ایران بر تنگه هرمز انجام داده است.

◀ **ریسک‌پذیری بالا**

این کشور هفته گذشته با یک حمله غافلگیرکننده، به یک تأسیسات نظامی آمریکایی در اردن حمله کرد و آرامش در جبهه نبرد را شکست. ایران و متحدانش در منطقه صحنه درگیری را گسترش داده‌اند، کشتیرانی در دریای سرخ را مختل کرده‌اند، برای اولین بار به سوریه حمله شده و مصر شاهد حملات پهپادی بوده است. به گفته‌الی گرانامیه، تحلیلگر شورای روابط خارجی اروپا: «آنچه در هفته گذشته شاهد بوده‌ایم، ریسک‌پذیری بسیار بالاتری برای افزایش آمادگی پیشگیرانه به جای واکنش نشان دادن همیشگی است.» او معتقدست که ایران باارگشت به جنگ تمام‌عیار با اسرائیل و ایالات متحده، راه‌طور فزاینده‌ای اجتناب‌ناپذیر می‌داند. تهران بر سر این قمار کرده که یا می‌تواند ترامپ را نسبت به از سرگیری عملیات‌های رزمی بزرگ بااذار - با نشان دادن اینکه چگونه ایران می‌تواند درگیری را تشدید کند - و یا در یک جنگ فرسایشی طولانی از ایالات متحده پیشی بگیرد. به گفته گرانامیه، «این گوشه‌ای از پیامدهای منطقه‌ای این درگیری است. ایران از حملات خود به عنوان سیگنالی به آمریکایی‌ها استفاده می‌کند که اگرچه به همراه اسرائیل این جنگ را آغاز کرده‌اند، اما قرار نیست طرف تعیین‌کننده در نحوه پایان آن باشند». در روزهای اخیر، در حالی که میانه‌گیری‌گران برای جلوگیری از بازگشت به یک جنگ تمام‌عیار تلاش می‌کردند، ترامپ در حال برررسی از سرگیری یک کمین بمباران بزرگ بود. شنبه شب، ترامپ گفت که ایالات متحده، با وجود «امادگی برای حمله»، حمله برنامه‌ریزی شده خود را به درخواست متحدان خاورمیانه‌ای آغاز نخواهد کرد و توافق با ایران احتمالاً نزدیک است. به نظر می‌رسید تهران و واشنگتن در ماه ژوئن، زمانی که تفاهم‌نامه‌ای را برای توقف جنگ، مذاکره برای توافق صلح و بازگشایی تنگه استراتژیک هرمز که توسط ایران در جریان نبرد‌های پس از حملات اسرائیل و ایالات متحده در ماه فوریه تصرف شده بود، امضا کردند، از جنگ تمام عیار عقب نشینی می‌کنند. اما به واسطه اختلاف طرین بر سر تفسیر مفاد آتش پس از توافق فروپاشید.

◀ **تصمیم‌موتز**

به گفته تحلیلگران، ایران تصمیم گرفته که حالت تهاجمی به خود بگیرد تا تأکید کند که ادامه جنگ از نظر نظامی و اقتصادی برای ترامپ و بقیه خاورمیانه پرهزینه خواهد بود. به گفته دنی سترینوویچ، تحلیلگر سابق ایران در اطلاعات نظامی اسرائیل و عضو کنونی شورای آتلانتیک: «در ایران این اجماع وجود دارد که در شرایط فعلی، مذاکره با آمریکایی‌ها بیپهوه است. آنها تسلیم نخواهند شد و در حال برجسته کردن بهایی هستند که همه در صورت حمله به آنها خواهند پرداخت.» به گفته تحلیل‌گران، رویکرد سرسخانه‌تر اخیر ایران، منعکس‌کننده تغییرات عمیق‌تر در تهران است. به گفته سترینوویچ: «این امر جدید است. آن‌ها معتقدند که اکنون زمان استفاده از قابلیت‌هایی است که دارند.» به گفته برخی ناظران، ایران پس از به دست گرفتن ابتکار عمل، اکنون به دنبال تغییر شکل درگیری به نفع خود است. به گفته ولی نصر، استاد دانشگاه جان هابزکینز: «آنها با در نظر گرفتن یک نتیجه نهایی، یعنی کنترل رفتار آمریکا و مجبور کردن ایالات متحده به محاسبه مجدد گزینه‌های خود، تنش‌ها را بالا می‌برند که در صورت گسترش یک جنگ منطقه‌ای شکل خواهد گرفت و ایالات متحده از حق انتخاب میدان‌های نبرد خود برخوردار نخواهد بود». اکنون فرماندهان نظامی ایران فرصتی را برای نشان دادن دوباره کنترل خود بر تنگه دیدند و هرگونه عدم قطعیت ناشی از امضای تفاهم‌نامه را برطرف کردند. به گفته فرزان ثابت، تحلیلگر موسسه تحصیلات تکمیلی ژئو: «آن‌ها این تصمیم را گرفتند: ما باید تهاجمی باشیم. اگر قرار است این کار را انجام دهیم، بهترین زمان همین الان است. مقامات در تهران، تشدید اختلال در بازارهای انرژی جهانی و انتخابات میان دوره‌ای پیش رو در ایالات متحده را به عنوان نقاط فشاری که بر محاسبات کاخ سفید در زمان جنگ تأثیر می‌گذارند، می‌بینند.»

دوشنبه ۱۳۰۵ • ۰۵ • ۱۲ ۱۹ مهر ۱۴۸۸ / ۰۳ اوت ۲۰۲۶

سال هشتم

شماره ۲۴۴۲

«آرمان ملی»؛ احتمالات تغییر در ریاست صداوسیما را بررسی می‌کند

تحول مدیریتی؛ بازگشت اعتماد به جامعه

◀ **مصطفی ایزدی در گفت وگوبا «آرمان ملی»؛ رئیس جدید باید در صداوسیما تحول ایجاد کند**

دوران عملکردی خود را پشت سر گذاشت و کمتر زمانی بود که به جهت رویکرد و به نحوه عملکرد این سازمان انتقاداتی در جهت اصلاح روند‌ها روانه این سازمان نشود. حال اما خبر خوش اینکه موعد تغییر نزدیک است و به نظر باید منتظر مدیرانی با رویکردهای تازه و تحولی و برنامه‌هایی با محتوای غنی و مورد طبع جامعه و بازگشت چهره‌های محبوبی که طی سالیان اخیر با بی‌مهری کنار گذاشته شدند در صداوسیما باشیم.

◀ **تغییر در جام‌جم**

هفتم‌همراه سال جاری یعنی کمتر از دو ماه دیگر دوره ۵ ساله مدیریت پیمان جبلی بر صداوسیما به پایان می‌رسد و موعد انتخاب و انتصاب رئیس جدید از تسدی رهبر معظم انقلاب است.
آنطور که از گوشه و کنار شنیده می‌شود و روند عملکردی صداوسیما نیز طی وقت گذشته نشان داده به نظر دوره مدیریتی جبلی تعدید نخواهد شد و شخص جدیدی بر ریاست ساختمان شیشه‌ای جام جم تکیه خواهد زد. اما حال پرسش اینجا است که در دوره جدید مدیری از بدنه این سازمان یا آشنا با صداوسیما و ماموریت هایش انتخاب

خواهد شد یا اینکه از میان گزینه‌های موجود یکی از چهره‌های سیاسی به ریاست سازمان صداوسیما خواهد رسید. آنچه مسلم است مدیری که انتخاب می‌شود باید با این سازمان و کارکردهایش آشنا و قدرت مدیریت داشته باشد و اینگونه نباشد که از بیرون از سازمان هدایت شود. مدیری که بتواند بر معاونت سیاسی سازمان اشراف کامل داشته و همه ارکان را زیر نظر داشته باشد. در همین راستا نیز چهره‌های متفاوت؛ اما مطرحی برای ریاست جام جم گمانه‌زنی می‌شوند.
چهره‌هایی امتحان پس داده که یک بار مدیریت بر جام جم را تجربه کرده‌اند و چهره‌هایی که برای اولین بار می‌خواهند در قمت رئیس پای به صداوسیما بگذراند. در همین راستا عرتا...، ضرغامی یکی از مدیران سیاسی است که از قضا سابقه مدیریت در صداوسیما را دارد و هرگاه صحبت از تغییرات می‌شود نام او به میان می‌آید.
چهره دیگر اما علی داریی معاون سابق سیما است که تجربه مدیریت در وزارت میراث فرهنگی و گردشگری را دارد و از او به عنوان یکی از گزینه‌های اصلی نام برده می‌شود.
علی اصغر پورمحمدی نیز از نام‌هایی است که بسیار مطرح

«آرمان ملی» اهمیت اطلاع‌رسانی به مردم را بررسی می‌کند

افکار عمومی در انتظار توضیح مسئولان

در مورد آخر هم از حرف خود عقب‌نشینی کرد و گفت که می‌خواهد فرصتی به توافق بدهد. در حالی که ترامپ بعد از نشست کانپنه در کمپ دیوید گفته بود آمریکا تا زمانی که تهران دیگر توان تحمل فشار را نداشته باشد، بسیار سخت به ایران حمله خواهد کرد.
دوروز بعد در تروث سوشال اعلام کرد که حمله برنامه‌ریزی شده را لغو کرده است. او مدعی شد ایران و دیگر کشورهای منطقه از واشنگتن خواسته‌اند فعلاً از حمله خودداری کنند، زیرا چارچوب‌های یک توافق مورد توافق قرار گرفته است. در عین حال پیچیدگی‌های اینکه هرمز ظاهراً بیش از چیزی است که به نظر می‌رسد. از کنار هم گذاشتن دو سه جمله از مسئولان ارشد کشور می‌توان وضعیت را با تقریب قابل قبول درک کرد.
غریب‌آبادی در مقام معاون وزیر خارجه کشورمان در تشریح جزئیات مذاکرات با طرف عمانی گفته بود: «ما به دوستان عمانی خود گفتیم که مسیر ۶۰ ساله دیگر برای جمهوری اسلامی ایران قابل قبول نیست، زیرا در حال حاضر هر دو خط عبوری تعویه شده در تنگه هرمز (ورودی و خروجی) داخل‌های سرزمینی عمان قرار دارن.» وی با اشاره به انعطاف‌پذیری مسقط در این زمینه افزود: «عمانی‌ها با این درک از وضعیت پیش آمده مشکلی ندارند. به همین دلیل گفتند می‌توانند ترتیبات تقسیم برابر را پیشنهاد دهند؛ یعنی، ۵۰ درصد از مسیر عملاً تحت کنترل ایران و ۵۰ درصد دیگر تحت نظارت و کنترل عمان باشد. این بدان معناست که آنها پذیرفته‌اند ایده قرار داشتن کل مسیر در آب‌های سرزمینی عمان باید کنار گذاشته شود». یعنی فشاری که بر ایران وارد می‌شده، مربوط به این وضعیت بوده است که مسیر عبور در داخل آب‌های سرزمینی عمان باشد. روشن است که ایران نمی‌تواند از سهم پنجاه درصدی خود بگذرد اما آیا چنین فشاری به معنای رسیدن به صد درصد تنگه است؟

تاکنون کسی از میان مسئولان ارشد کشور کل موضوع را به شکلی که قابل فهم برای افکار عمومی باشد توضیح نداده است و دقیقاً به همین خاطر است که عده‌ای دیگر از سمت مقابل فشار وارد می‌کنند. سخنان متکی و زری با فان را باید فشار از سمت مقابل دانست. حال سوال این است که چرا توضیحی به افکار عمومی داده نمی‌شود؟ قابل درک است که گاهی دولت‌ها معتقدند توضیح دادن درباره یک تصمیم، اطلاعاتی در اختیار رقیبان یا دشمنان قرار می‌دهد. این موضوع به‌ویژه در مسائل نظامی، اطلاعاتی، مذاکرات محرمانه یا بحران‌های امنیتی مشاهده می‌شود. اگر کشوری در حال مذاکره محرمانه باشد، اعلام جزئیات می‌تواند طرف مقابل را از خطوط قرمز یا نقاط ضعف آن آگاه کند. وضعیت مبهم را از ذهن مردم پاک کنند.

می‌شود. مدیر سابق و خوشنام شبکه ۳ سیما که به جهت آشنایی با بدنه سازمان جزء گزینه‌ها قرار گرفته است.
یکی دیگر از چهره‌هایی که مطرح است ابراهیم داروغه زاده از مدیران سابق سازمان است که او نیز به جهت آشنایی کامل با چارچوب‌های صداوسیما جزء گزینه‌های مطرح و احتمالی است.
عبدالرضا رحمانی فضلی وزیر کشور دولت‌های یازدهم و دوازدهم و سفیر فلی ایران در چین نیز یکی از گزینه‌های مطرح است که البته در دوره ریاست شهید لاریجانی بر صداوسیما مدتی مشغول فعالیت بود. این در حالی است که پیش از این مهدی افرایان عضو شورای شهر تهران خبر داده بود که ۴ نفر از گزینه‌های مورد نظر در حال تدوین برنامه‌ای تحولی برای صداوسیما هستند.

◀ **رئیس تحول‌گرا**

یک کارشناس رسانه در خصوص عملکرد صداوسیما امروز شرایط بسیار نامناسبی دارد و علتش نیز روشن است و می‌خواهند صرفاً دیدگاه تند خود را صرفاً پیش ببرند. در دیدگاه این دست افراد شادابی، آزادی سخن و حالت‌هایی که یک رسانه ملی را تعریف کند نیست. مصطفی ایزدی به «آرمان ملی» گفت: صداوسیما الان در اختیار یک گروه است و به عبارتی باندی اداره می‌شود و فراگیر اداره نمی‌شود. اگر قرار باشد که رئیس جدید هم که بیاید همین رویه ادامه پیدا کند که تفاوتی نخواهد کرد. وی ادامه داد: باید کسانی بیایند که تفکراتشان تفکرات رسانه‌ای جامعه باشد. مردم همه چیز می‌خواهند، شادی، تفریح، مسابقه، ادبیات، شعر، فیلم‌های فاخر، سریال‌های درست و تاریخی ولی وقتی ببینند باز هم صداوسیما به روال قبل اداره می‌شود نا امید می‌شوند. این مدیر اسبق در صداوسیما تصریح کرد: باید فرد یا افرادی که می‌آیند تحول ایجاد کند و تحول‌گرا باشد. البته الان صداوسیما به صورت شرکت سهامی اداره می‌شود. باید شخصی با رویکردهای جدید بیاید که این رسانه را از این شرایط خارج کند.

سیاست

گزارش

روایت سعید حجابیان از پروژه نفوذ

آرمان ملی: چندی پیش بود که سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه کشورمان در گفت‌وگویی از وجود حفره‌های امنیتی در کشور خبر داد. اتفاقی که در جنگ اخیر نیز باعث شد تا شاهد ترور و شهادت تعدادی از مقامات ارشد کشور از جمله رهبر شهید انقلاب، برخی مسئولان و فرماندهان نظامی باشیم. حال اینکه در چنین شرایطی بسیاری از مساله نفوذ در کشور صحبت می‌کنند و اینکه باید چگونه با این مساله برخورد شود تا از اتفاقات دیگری مشابه جلوگیری گردد. واقعیت امر نیز بر آن است که اگر نهادهای امنیتی و اطلاعاتی اشراف بیشتری بر امورات داشته باشند مراتب، حیطه بندی ها، شسترسی و رصد و پایش اخبار به درستی انجام شود می‌توان امیدوار بود به جای اینکه دشمن با طرح‌هایی به دنبال پروژه فریب اطلاعاتی باشد ایران با طرح‌های پیچیده دشمن را در تور اطلاعاتی خود گرفتار کند و نهایتاً آنها را به شکست اطلاعاتی بکشدان تا ضمن وارد آوردن ضربات جبران ناپذیر به دشمن از حملات احتمالی همدقم‌نیز جلوگیری کند.

◀ **نفوذ تا اعتماد عمومی**

سعید حجابیان تئورسین اصلاح طلب در تحلیلی در باب شرایط کشور نوشت: مدتی است به واسطه شرایط کشور واژه‌هایی نظیر «نفوذ»، «رخنه»، «حفره»، «جاسوس» و امثال این‌ها بر ادبیات سیاسی و مطبوعاتی سایه افکنده است. برخی افراد به واسطه تجارب و مشاهدات‌شان به این قبیل موضوعات پرداخته‌اند و دیگریان هم صرفاً از حیث تفنن و برجسب زنی حول این واژه‌ها تولید گفتار و نوشتار کرده‌اند. این فضا حسی «جاسوسی‌هراسی» را در میان مردم پدید آورده و طبعاً ذهن سیاست‌گذاران هم درگیر شده است. در حالی‌که جامعه سالم بیشتر مبتنی بر اعتماد و هم‌پذیری است تا شک و طرد دیگری. وی در ادامه آورده است: با این اوصاف، هر چه هست باید گفت که این اولین بار نیست که ما با این وضعیت مواجه می‌شویم و قطعاً آخرین بار نیز نخواهد بود. بنابراین پرسش مقدر این خواهد بود که چگونه باید در وضعیتی که می‌بنداریم نفوذ راگیر شده است، یا دست‌کم به عاملی تأثیرگذار تبدیل شده است، مفری برای حیات سیاسی و سیاستی بگشاییم. این چهره سیاسی در باب نفوذ عنوان کرد: در گام نخست باید بر وجود پدیده‌ای به نام «نفوذ»، به مثابه یک بیماری، صحه بگذاریم و در وزن نه‌هی تحلیلی آن را به متغیری کم‌اهمیت تقلیل ندهیم. در دنیای جدید، سلسله اتفاقات منتج به خرابکاری و ترور...، اغلب به عوامل تکنولوژیک نسبت می‌دهند. آن‌که همواره نسبتی میان تکنولوژی و عوامل انسانی وجود دارد و باید سهمی برای عامل انسانی در نظر بگیریم. وی ادامه داد: سهم عامل میل به افزایش شد: این زمینه‌ها چندبعدی و متعدد هستند و به خصلت‌های روان شناختی، سیاسی و...مربوط می‌شوند اما در شرایط اقتصادی ناپهنجار و فقر مزمن زمینه‌های لغزش عوامل انسانی بیش از پیش می‌شود تغییر روایت ما از نفوذ می‌تواند در پیشگیری مؤثر واقع شود چرا که در زمینه‌ها ترور، خصوصاً ترورهای جدی نمی‌توان همچون گذشته قائل به مقابله و دفع خطر در لحظه بود. وی ادامه داد: پس از پیروزی انقلاب اسلامی، به واسطه فروپاشی نهادهای نظامی و امنیتی سازوکارهای مرتبط با ضد جاسوسی با اختلال جدی مواجه شد و فرایند احیاء نهاد ضد جاسوسی نیز با کندی و دشواری فراوان پیش رفت. حجابیان بیان کرد: این‌که امروز اعتماد عمومی و مشارکت سیاسی با چه وضعیتی مواجه است، محل تأمل است و پیمایش‌هایی در این زمینه وجود دارد ولی هر چه هست نمی‌توان وضع کنونی را با دوران انقلاب به دست‌کم در دهه نخست آن مقایسه کرد.

◀ **اجتناب از جاسوس‌پنداری**

این نظریه پرداز از اصلاح طلب در باب نفوذ و فلج تصمیم‌گیری ابراز کرد: زمانی‌که مسأله نفوذ برجسته می‌شود و از سطح بحث کارشناسی به سطح مجادله‌های عمومی کشیده می‌شود، ساخت سیاسی کشور در لاک خود فرو می‌رود. سیدعباس عراقچی، وزیر خارجه اشاره داشت که در دوره جنگ با جابجایی‌های متعدد مسئولیت دیپلماتیک خویش را که همانا ارتباط پیوسته با نهاده‌ها و شخصیت‌های دیپلماتیک با انجام داد: این‌ها با گذشت زنی در شهر، این در حالی است که در مواجهه با پدیده نفوذ می‌بایست نقطه پهنه‌ای را تعریف کرد و میان «ترس از جاسوس/ نفوذی» و «کارآمدی فرد/افراد مظنون» ایجاد توازن کرد تا ضمن حفظ کارکرد و کارآمدی سیستم از توقف کلی آن جلوگیری کرد. وی ادامه داد: همچنین باید از محصور شدن در سه ضلعی «جاسوس‌پنداری-گزنش‌گری-ناکارآمدی» اجتناب کرد. زیرا در این چرخه، نخست همه ارکان و افرادی که متفاوت می‌اندیشند، جاسوس پنداشته می‌شوند یا در دستگاه غیرت‌ساری به مثابه نفوذی معرفی می‌شوند، پس از آن نوبت گزنشش و گزنش‌گری بی‌ضابطه و حذف محور فرامی‌رسد تا جایی که ناکارآمدی به عنوان وضعیت جبری به حکمرانی تحمیل می‌شود. وی ابراز کرد: تحلیل‌هایی از جنس وجود شبکه جاسوسی در کشور دیگر امروز فاقد کارکرد است، به عبارتی به دوره کنونی نمی‌توان یک نحله فکری، یک جریان سیاسی و یا حامیان یک تصمیم را به‌شکل بلوکی با صفت و برجسب نفوذی و جاسوس از صحنه سیاست اخراج کرد. زیرا به شکل فنی جاسوس و نفوذی با منطق فعالیت «شعاعی» آسان‌تک‌عامل هستند و اصولاً شبکه‌ای در کار نیست. در واقع، نفوذی/جاسوس با یک سریل (ابزار یا فرد) مرتبط است و از آن طریق به مرکز متصل می‌شود. تنها زمانی می‌توان از شبکه نفوذی‌ها سخن گفت که مرکز جاسوسی تصمیم گرفته باشد میان نفوذی/جاسوس‌ها شبکه‌ای افقی شکل دهد. آن‌هم در مقطع خاص و برای انجام یک عملیات. حجابیان تصریح کرد: از این رو باید با تمرکز بر افزایش «اعتماد عمومی» و تقدم بخشیدن به پروژه احیاء «دولت- ملت» به جای سیاست‌توده‌ای از یک سو و ایجاد تکیه‌ی پهنه‌ای در «کارآمدی و وتحفظ» از سوی دیگر، میدان عمل را برای تغییرات و تصمیمات اجتماعی – سیاسی معطوف به برآورده کردن مطالبات عمومی جامعه فراخ کرد.